

میشان چهار فصل

مردم محلی می گویند: اشتباہ تکن! اینجا طبیعت نیست. بلکه دره ها و دشت های رشته کوه های الوند یکی از دروازه های بیهشت است.

عکس: دفتر قله کاین گنج نامه

پس از ۵ ساعت به شهر همدان رسیدیم. جون یکی از راههای اصلی صعود به بهله است که از کنار آبشار گنجنامه می گذرد. یکراست راهی پارک و آبشار گنجنامه شدیم. هوا سرد بود؛ اما چادری برپا کردیم و شب را تا صبح در داخل چادرمان و با صدای زیبای سمفونی ریش آب استراحت نمودیم. در سپیده دم روز پنجه شنبه با جمع و جور کردن وسایلمن و برداشتن وسایل مورد نیاز با یک کولهی راحت برای یک صعود سریع ساعت ۵:۰۰ دقیقه به سمت قله راهی شدیم. البته قبل از حرکت، چادر و وسایل اضافی را با پرداخت کرایهای انداخت که تنهایان پارک سپیدیم و بارمان را سپیک کردیم. بد نیست بدانید که قله الوند از نظر جغرافیایی در حد فاصل شهر همدان و تویسرکان واقع شده است. این رشته کوه در شمال غرب به کوه خدابندلو سنتنچ و کوه چهل چشم کردستان و از جنوب شرق به بلندی های راسوند و کوه وفس اراك متصل است. جهت این کوهستان از شمال غربی به جنوب شرقی کشیده شده است و استان همدان را به دو نیمه شمالی و جنوبی تقسیم می کند. این کوهستان، دره های ژرف و سرسیب، چشمه سارها، چمن زارها و قله های متعددی دارد. از معروف ترین قله ها و کوهستان های الوند می توان به المابلغ ۲۹۹۷ متر، کرکس ۳۹۵۹ متر، قزل ارسلان ۳۲۵۰ متر، دائم برف ۳۴۵۰ متر، کلاخ لان ۳۴۸۰ متر، الوند

هوای طبیعت بر سر داری؟ پس انتخاب کن. پاییز را می خواهی یا بهار را؟ آفتاب را دوست داری یا برف و سرما را؟ می خواهی بر روی چمن سبز در کنار عشایر و دامهایشان چادر بزندی یا کمر همت بسته و راهی قله شوی؟ انتخاب کن! اینجا در دامنه های الوند همه چیز برایت مهمیاست. جای هر فصل در زمان خود در دل این کوه و دشت و دره محفوظ است. پاییز امسال ما هم راهی طبیعت شدیم. راهی شدیم تا پتانسیل های بی نظیر ایران در گردشگری و طبیعت که بر سر زبان تمامی کارشناس این صنف است را زندگی لمس کنیم. استان همدان منطقه ای است کوهستانی که بیشتر کوه های آن را تخته سنگ های خارا با جهت شمال باختنی - جنوب خاوری تشکیل داده است. کوه های استان همدان جزو کوه های مرکزی و باختنی ایران محسوب می شوند. کوه های باختنی و جنوبی این استان بخشی از پیش کوه های داخلى زاگرس است. مهم ترین ارتفاعات این استان عبارت اند از: الوند، کوه ارمی، کوه قره داغ، سلسله جبال خرقان، کوه وفس، سلسله راسوند، کوه گرمه، کوه سرده، کوه لشکر، کوه سفید، کوه یزدجرد و کوه بیانات.

ساعت ۳ بعد از ظهر یک روز معمولی بود که با اتوبوس از ترمینال غرب راهی کوهستان الوند در شهر سردسیر همدان شدیم. هدف را گذاشتیم صعود به قله آهانک تکر

▶ تزیع در طبیعت

کیوارستان بکی از
بزرگترین دره های
الوند است که امتداد
آن میدان میشان
قرار گرفته است.
کیوارستان دارای
اردوگاه فرهنگی و
انفرنجی نیز است.

▶ چشممه های ابری

منطقه ای الوند
بارانی است و ذخیره
برف های حاصل از
زمستان، که وجودشان
باعث بود وجود آمدن
چشممه های زیادی
می شود. جاذبه ای الوند
را چندین برابر می کند.

▶ این صعود

صعود به قله ای الوند،
از طریق همدان به
عباس آباد و ناجیی
پاگستنی گیج مامه آغار
می شود. زمان این
کوهپیمایی به قله،
متوجه می شود. میان
متوسط ۴ ساعت است

▶ تلاقی تاریخ و طبیعت

کنجه نامه از نقاط زیبای
منطقه ای الوند شاخته
می شود که هم تاریخ را
در خود جای داده است
و هم طبیعت را.
کتبیه دارد و هم آثار

صبح را نشان می دهد و یک ربع ساعت صرف استراحت و خوردن چای با بیسکویت
می کنیم. قاره اول صبح است و ابتدای راه به ذهن خود هشدار می دهم؛ به خستگی
توجه نکن. ساعت ۷:۱۵ دقیقه دوباره مسیر را ادامه می دهیم. طبیعت تازه از خواب
برخاسته و گل های وحشی کوهستان تن دشده و زیبایی فوق العاده طبیعت الوند، بخار
مطابقی از سمت بالای کوه به سمت پایین کوه در حال وزیدن است. هر چه بالاتر
می رویم، نمای دشت میدان میشان زیبا و زیباتر می شود. در گوشه این دشت
تاسیسات آخرین ایستگاه تله کابین دیده می شود.
دوباره شب کوهستان تن دشده و زیبایی فوق العاده طبیعت الوند، بخار
سبزه زارها و بوره برف هایی که خبر از آمدن زمستان می دهد، خستگی را از تنمان
دور می کند. برف زیادی بر روی یال های الوند دیده می شود و هر چه بالاتر می رویم
کوهستان بیشتر چهره زمستانه بخود می گیرد. رنگ آبی آسمان نیز آبی تر می شود و
اکسیژن خالص تری وارد ریه هایمان می شود.
در کوهستان الوند، علاوه بر قلل مرتفع و شبی دار، دشت های کوچکی وجود
دارند که سطح آنها از چمن زار پوشیده شده و چشممه های زیادی در آنها جاری است
و با توجه به اینکه از سطوح نسبتا کم شبی برخوردارند، به صورت محل استراحت
و اتراف کوهنوردان درآمدانند. مهمترین این دشتکها عبارت اند از: میدان میشان،
تخت نادر، چمن شاه نظر و تخت رستم.

▶ میشان در میشان

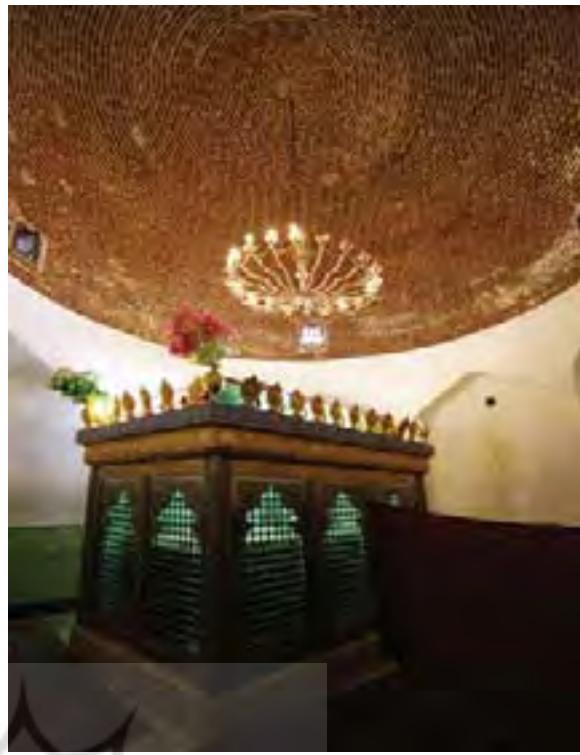
انجع دره میشان نام
دارد و این پس کوچک،
چوبان میشان این
درد... این منطقه از
جذبه های اصلی طبیعت
همدان و حتی ایران
شناخته می شود

۳۵۸۴ متر، تاریک دره ۳۳۱۴ متر، کمر لرzan ۳۳۳۸ متر، چهار قله (۳۱۷۲ و ۳۱۶۶ متر)، یچال صاحب (گاوپر) ۳۴۸۶ متر، شاه نشین ۳۴۹۶ متر، سرخ بلاغ ۳۱۲۴ متر و قله کلاه قاضی ۳۱۲۵ متر اشاره کرد و این کوهها از شمال

غربی به جنوب شرقی کشیده شده است.

در دامنه های شمالی الوند دره های پر آبی مانند: دره برفین، دره گنجنامه، دره
عباس آباد، دوزخ دره، دره گوساله، دره کیوارستان، دره سیمین دره، دره مرادیگ،
دره دیوین، دره قز، دره حیدریه و غیره وجود دارد و دره های خوش آب و هوایی نیز
در دامنه جنوبی الوند واقع است، از جمله دره سرکان، دره آرینمانی، دره فاران، دره
گزندز، دره شهرستانه و غیره. دامنه های سنگی و خشن الوند کوه عاری از پوشش
گیاهی درختی است و تنها در طول دره ها و مسیل ها پوشش گیاهی بوته ای دیده
می شود، به گونه ای که کف دره ها معمولاً سرسیز است. برخی دامنه ها نیز مملو از
گیاهان دارویی است.

در همان ابتدای راه وارد دره کیوارستان شدیم. در ابتدای این دره، اردوگاهی
به نام کیوارستان متعلق به آموزش و پژوهش توجه هر بیانده ای را به خود جلب
می کند. پس از زدن تپه ای بلند به سوی شمال ادامه می دهیم. از دور آبشاری زیبا و
پناهگاهی بزرگ به چشم می خورد که همان آبشار و پناهگاه میدان میشان هستند.
پس از ۱:۲۰ دقیقه کوهپیمایی به پناهگاه میدان میشان رسیدم. ساعت ۷

بر روی گردندهای سوار می شویم و از آنجا در ساعت ۸:۱۵ دقیقه وارد دشتی دید
می شویم. نام این دشت تخت نادر است. همه جای این دشت آب و سیزه است و در
بالا دست آن نیز برفی انبوه دیده می شود. از این دشت قله سنگی، صخره‌ای و زیبای
الوند کاملاً قابل رویت است.

اللهای گل خندان و قرمز رنگ، زیبایی دورنمای قله الوند را صد چندان می کند.
در این دشت، چشممهای بهنام چوپان (یا تخت نادر) با آبی گوارا و سبک از دل زمین
به بیرون می جهد.

ما از طریق یال بالای چشممه با برفکوبی به زیر برج الوند می رسیم و از وسط
شکاف سنگی بزرگ ساعت ۹:۴۰ دقیقه پای بر قله زیبای آن می نهیم.
مناظر اطراف با شکوه‌مند. قلل قزل ارسلان و دایم برف و کلاغ لان در شمال و قلل
یخچال و اردک مردک در جنوب به راحتی دیده می شوند.

از روی قله دیدار دشت‌های همدان و تویسرکان و دیگر کوه‌های زاگرس که در
افق‌های دور چون نواحی سپید درخشان سوسو می‌زنند، بسیار خاطره‌انگیز است.
رشته کوه‌الوند بواسطه موقعیت خود، ابرهای باران‌زای مدیترانه‌ای را دریافت
داشته، ضمن برخورداری از بارش نسبتاً زیاد، ذخیره برف قابل توجهی را که منشأ
تغذیه بسیاری از چشممه‌ها و رودهای است، فراهم می‌آورد. بیه همین علت، سرچشممه
بسیاری از رودخانه‌های کوچک و بزرگ خوده را آبریز خلیج فارس و ابرغان مرکزی، الوند
کوه است. از گذشته دور بندنهای در دامنه‌های الوند برای جمع آوری و هدایت آب به
پایین دست ساخته شده بود که غالباً در گذر زمان از بین رفته‌اند.

پس از ۵۰ دقیقه که بر روی قله بودیم ساعت ۱۰:۳۰ دقیقه از طریق یخچال‌های
جنوبی قله الوند به سمت دشت نادر حرکت کردیم و در کمترین زمان ممکن به
تخت نادر رسیدیم.

از آنجا به دشت میشان و سپس در ساعت ۱۲:۳۰ دقیقه در کنار آشیار گنجانمه
بودیم. پس از خودن یک آبگوشت جانانه ساعت ۱۵ با یک دستگاه اتوپیوس به سمت
تهران راهی شدیم. باید توجه داشت با در نظر گرفتن زمان‌های استراحت و عکاسی،
زمان لازم جهت صعود به قله الوند ۴ ساعت است.

چشممهای مهم الوند

حوض نبی: از مشهورترین چشممهای الوند حوض نبی است که از زیر صخره‌ای
بزرگ در زیر قله الوند سرچشممه گرفته و در جهت شمالی به سمت تخت نادر سرازیر
می شود و دارای آبی بسیار خنک و گواراست.

چشممه تخت نادر: در ابتدای تخت نادر واقع است و چشممهای نسبتاً پرآب است.

چشممه کلاغ لان: چشممهای دائمی است که در چمن زار کلاغ لان جاری است و
آب مصرفي روستای دره مراد بیگ را قامین می کند.

چشمۀ قضایی: در دره مرادبیگ جاری است و آب مصرفی روتاستی دره مرادبیگ را تامین می‌کند.

چشمۀ ملک: سرچشمۀ رودخانه‌ای است که در دره دیوبن جریان دارد.

هفت چشمۀ: این چشمۀ، در دامنه جنوبی چهار قله و در جاده منتهی به توپیسکان جاری است.

چشمۀ خسرو: چشمۀ خسرو، در مسیر یخچال به کلاه قضی در جریان است.

بهشت آب: در سمت دره کووارستان و جنوب قله الوند چشمۀ کوچکی است که بهزیز برای ارونده (الوند) ذکر کرده‌اند که از آن جمله است: حسرت و آزو، آب آن کم شده و گاهی در تاتایستان‌ها به خشکی می‌گردید.

الوند در دایره المعارف بزرگ اسلامی

این نام در فارسی میانه به صورت الوند و صورت کهنه تر آن در اوستا به شکل آنورونت آمده است که به معنی تند و تیز و دلیر و پهلوان است. البته معانی دیگری بیسنتون و «کوههای سرّوکوهی» افسانه گیلگیمش همان الوند کوه باشد.

اللوند کوه مشتمل از توده‌ای گرگانیتی (ستگ خارا) است که برخلاف آنچه پنداشته‌اند، همانند دماوند یا سبلان، قله‌ای منفرد نیست، بلکه توده‌ای خروجی مرکب از چند قله است. در اوستا الوند دارای ۸ قله است. سن توده الوند را ۶۴ میلیون سال و متعلق به پالئوسن زیرین دانسته‌اند. فرایند شکل گیری آن با تفرق توده اصلی و هضم ستگ‌های پیرامونی همراه بوده، و از این توده‌های اصلی نفوذی رگه‌های پیغمبراتیت، کوارتز و گلبرو - دوریت متنزع شده است.

نوشته‌اند که ۱۲ هزار چشمۀ از دامن این کوه بر می‌آید. شیروانی شمار چشمۀ‌های الوند کوه را ۲۴ هزار و شمار رودخانه‌های آن را ۴۲ نوشته است. حمدالله مستوفی چشمۀ‌های الوند کوه را «مالا نهایت» می‌خواند. این فقیه می‌نویسد: در تمامی کوههای جهان آب از دامنه کوه بیرون می‌آید، مگر در الوند کوه که آب در آن از بالاترین نقطه‌است که سازیز می‌شود. ظاهرًا منظور این فقیه چشمۀ موسوم به حوض نبی (شاه الوند) در ۲۰۰ متری قله الوند است.

به ظاهر در گذشته الوند کوه دارای پوشش درختی قابل توجهی بوده است که به مرور زمان از میان رفته است. این پوشش را از جنگل‌های بلوط کم تراکم دانسته‌اند. یاقوت نیز در سده ۷ ق، الوند کوه را سرسیز و پوشیده از گیاهان با طراوت خوانده است. همچنین

گو dalle زیبا

**آب این چشمه را شفا
بخش دانسته‌اند. این فقیه
می‌نویسد: آب این چشمه
در زمان معینی از سال از
شکاف سنگی جاری می‌شود
. همچنین گفته‌اند که آب
این چشمه به نسبت شمار
جمعیتی که گرد آن فراهم
می‌آیند، افزایش یا کاهش
می‌یابد. حتی شاعری گفته
است که از کف دره الوند،
دوازه‌ای به بهشت باز
می‌شود**

● پلاک عشاپر
اینجا میدان میستان
است. زیارتین
نقشه‌ی بی‌لای الوند
ایران عشاپر بی‌لای
منطقه هفتاد و در
حال جمع‌آوری و
فشل‌زنگی خود از
زمین مادری سر از
چندین ماه

دامنه الوند کوه پناه برد و عباس میرزا هم مدت ۴۰ روز در آنجا به مداوا مشغول بود.
بدین سان بی سبب نیست که الوند نه تنها در ادب پارسی، بلکه در باورهای مردمی نیز بیوسته جایگاه ویژه‌ای داشته است.

اعتمادالسلطنه، در چکامه‌هایی با عنوان الوندیه و آن را به عنوان نماد شکوه و عظمت و بلندی، نماد پر آبی و سرسیزی و خرمی ستوده است. الوند در شعر و ادب عربی نیز سواده شده است. در دره جنوبی الوند چشمه‌ای از شکاف صخره‌ای گرانیتی خارج می‌شود که آن را در میان چشمه‌های متعدد الوند بی‌نظیر دانسته‌اند. مردم محلی معتقدند که منبع آن از بهشت است و به همین علت آن را بهشت آب می‌نامند؛ آب این چشمه را شفا بخش دانسته‌اند. این فقیه می‌نویسد: آب این چشمه در زمان معینی از سال از شکاف سنگی جاری می‌شود. همچنین گفته‌اند که آب این چشمه به نسبت شمار جمعیتی که گرد آن فراهم می‌آیند، افزایش یا کاهش می‌یابد. حتی شاعری گفته است که از کف دره الوند، دوازه‌ای به بهشت باز می‌شود.

در جنوب غربی همدان در کوه الوند، دو کتبه از عهد هخامنشی به خط میخی و به ۳ زبان (بابی، ایلامی و فارسی باستان) وجود دارد. ظاهراً این فقیه نخستین کسی است که به این کتبه‌ها اشاره کرده است. این دو کتبه که به گنج نامه معروفند، حدود ۲ متر بلندی دارند و در آن از نام و نسب شاهان هخامنشی (داریوش اول و خشایارشا) و پرستش اهورامزدا سخن رفته است. ناصرالدین شاه به هنگام بازدید خود از آنها (۱۲۸۷ق)، از وجود «قلعه ریابه‌ای» بالای کوه و مشرف به کتبه‌ها خبر می‌دهد. او می‌افزاید که در زمان بازدیدش از الوند، عده‌ای به «طلاشویی» شغقول بودند که اນواع لاروم، نفره و سکه‌های معدودی یافته بودند. از دوره اسلامی یقنه امامزاده کوه یا امامزاده محسن در ۱۴ کیلومتری غرب همدان و در دامنه الوند بر جای مانده است که بنای آن شامل ایوانی بزرگ، شاه نشین، دو گنبد آجری و حرم است. این امامزاده مورد احترام خاص روستابیان و اهالی همدان است. کف محوطه امامزاده با قالیچه‌های کوچکی به ابعاد ۳۰ × ۴ سانتی‌متر مفروش شده است که روستابیان پس از برآورده شدن «مراد» خود بافته، و به امامزاده اهدا کرده‌اند. در نزدیکی بهشت آب، سنگی تراش خورده و ناهمگون با سنگ‌های دیگر هست که گهواره مریم خوانده می‌شود و مورد احترام اهالی است. همچنین یکی از بیچال‌های طبیعی الوند کوه، ییچال حضرت صاحب الزمان (ع) خوانده می‌شود. تحت نادر صفة نسبتاً بزرگی بر سر راه قله الوند است و به سبب اقامت نادر در این کوه به این نام خوانده می‌شود علاوه بر این‌ها، در فاصله بین قله الوند و گردنه معروف تویسرکان، بقایای قلعه‌ای در بلندی برجاست که به قلعه‌سی (قلعه دختر) مشهور است. از مشاهده بازمانده سردها و پله‌های سنگی تراش خورده و بزرگ این قلعه می‌توان بنای آن را به دوران باستان نسبت داد.

نوشته‌اند چوب حاصل از درختان الوند در بنای هگمتانه (اکباتان) به کار رفته است. موقعیت پیزه الوند کوه و استقرار در یکی از مهمترین نقاط بر سر راه باستانی ایران که ایران مرکزی را به بین‌الملوک متصل می‌ساخت و همچنین وجود منابع کافی آب، موجب شکل‌گیری سکونتگاه‌های بزرگ و کوچک در دامنه‌های مختلف یاری بوده‌اند؛ از آن جمله‌اند، همدان که نهرها و چوپارهای الوند آن را آبیاری می‌کنند و چنانکه دیبوروس باستان شناس گزارش می‌دهد، آب آن با یزینه و مشقت فراوان از الوند کوه تأمین می‌شده است. راه باستانی دیگری از طریق الوند (درب عباس آباد) همدان را به لرستان و خوزستان متصل می‌ساخته است. الوند کوه از گذشته محل زیست موقت کوچندگانی بوده است که دوره بیلاقو نیز مدتی را در آن می‌گذرانند. پولاک عده‌ای از کرده‌ها را ساکن آن‌جا معرفی می‌کند. نویسنده‌ناشناختن مجله‌التاریخ به اقامت تابستانی خسرو پرویز در الوند کوه در محل های به نام «دان خسرو» و «خم خسرو» اشاره دارد. مطابق رسماری دو طایفه عشاپر که بیلاق خود را در الوند می‌گذرانند، به ترتیب ۱۲۲ خانوار (نفر) و ۱۶ خانوار (۷۴۵ نفر) است. در ضمن خانوارهایی از طایفه ترک زبان بارم طاقلو نیز مدتی را در الوند کوه می‌گذرانند. در دهه‌های اخیر، گسترش زندگی، یکجاشینی می‌بینیم بر زراعت به ویژه در عرصه‌های دره‌ای و دامنه‌ای این رشته کوه، موجب از میان رفتن اقتصاد مبتنی بر دام و کوچ شده است، آثار بر جای مانده در الوند کوه و اطراف آن نشان از کهن بودن زندگی‌ی و فعالیت انسانی در این ناحیه دارد. به گزارش مرگان بین دیوارهای شهر و پای الوند، زمین‌های سیار غنی‌ی از لاحظ باستان شناسی وجود دارد که در زمان قاجار آنها را در مقابل دو ریافت مبالغی در اختیار «جویندگان گنج گزاره» بودند.

ریخته از محل گنج نامه که به گمان مرگان سکونتگاهی کهن بوده که از میان رفته است، در دامنه جنوب غربی الوند در دره‌ای به نام روی دلار احتمال می‌رود شهر نسبتاً پرجمعیتی وجود داشته است که آثار و سکه‌های دوره‌های مختلف در آن پایه‌ای پایه‌ها و سرستون‌های آن پیدا شده است. همچنین معبود آن‌ها در کنگار نیز از همین گونه آثار بر جای مانده است. نوشته‌اند که این سینا مدتی در این کوه در جست و جوی گیاهان دارویی به سر برده است. علاوه بر این، الوند کوه به واسطه موقعیت طبیعی و دفاعی خود از دیرباز پناهگاه افراد و گروه‌های مختلفی بوده است. در زمان قدرت گرفتن سلطان مسعود بن محمد سلجوقی، برادرش طغول چندی در الوند تحصن جست؛ همچنین شاه نعمت‌الله ولی در سده ۸ ق مدت ۸۰ روز در کوه الوند به عبادت و ریاست گذاند. فتحعلی شاه قاجار نیز به هنگام لشکرکشی به بغداد (۱۲۳۷ق)، برای مصون ماندن از بیماری وبا، به